

Spm. nr. S 2261

Til beskæftigelsesministeren (3/3 03) af:

Ole Sohn (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke muligheder et arbejdsløshedsforsikret medlem omfattet af den hidtidige ret og pligt til aktivering i aktivperioden har for at opnå erstatning, såfremt disse retigheder ikke indfries trods gentagne anmodninger gennem en periode på op til 6-7 år?«

Begrundelse

Retten til aktivering som hjælp til at forbedre mulighederne for at komme i arbejde er ikke meget værd, hvis ikke det er en ret, den ledige kan kræve opfyldt og i tilfælde af ikke-opfyldelse kan opnå erstatning for.

Hvis retten skal være lige, bør denne ret ligge i selve arbejdsløshedsforsikringslovgivningen og ikke være afhængig af, at den ledige selv skal finansiere en civilretslig sag ud fra f.eks. erstatningsansvarsloven.

Når man iagttager lovens § 55, stk. 4, kan der ske rettighedsfortabelse i ganske mange år.

Svar (13/3 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg går ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til ledige, som var omfattet af de hidtidige regler om ret og pligt til aktivering i 75% af aktivperioden.

I lov nr. 139 af 25. marts 2002 om supplerende aktiveringstilbud til visse ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse er der taget højde for konsekvensen af, at ledige, som var omfattet af de hidtidige regler om ret og pligt til aktivering i 75% af aktivperioden, ikke kunne anses for at have været i tilbud i dette omfang.

Ifølge denne lov kan forsikrede ledige, som er omfattet af målgruppen, få tilbud om supplerende aktiveringstilbud, selv om deres dagpengeret er udløbet.

75%-kravet blev i øvrigt ophævet med virkning fra den 1. januar 2003.

Spm. nr. S 2187

Til justitsministeren (26/2 03) af:

Ole Stavd (S):

»Vil ministeren anmode politiet om at vurdere, om der er grundlag for at rejse tiltale over for finansminister Thor Pedersen efter straffelovens § 162 for afgivelse af falsk forklaring som følge af, at han den 14. maj 2001 underskrev en erklæring om, »at jeg har eller inden for 6 måneder efter erhvervelsen tager fast bopæl på ejendommen eller på en anden landbrugsejendom, jeg eller min ægtefælle er lovlig ejer af«, idet finansminister Thor Pedersen i sin redegørelse til Folketinget af 19. januar 2003 erkendte, at han først opfyldte sin bopælspligt den 1. november 2002, og idet den afgivne erklæring var forudsætningen for, at han opnåede tilladelse til at erhverve ejendom nr. 2 (»Gråmosegård«), som således skete på et falsk grundlag?«

Begrundelse

Finansminister Thor Pedersen har erkendt, at han den 14. maj 2001 underskrev den i spørgsmålet omtalte erklæring. Finansminister Thor Pedersen har endvidere i sin redegørelse til Folketinget af 19. januar 2003 erkendt, at han først opfyldte sin bopælspligt den 1. november 2002, jf. redegørelsens punkt II, side 6. Finansminister Thor Pedersen påstår sig i god tro, jf. statsministerens svar på spørgsmål S 1742, hvor han også henviser til sin redegørelse af 19. januar 2003, punkt II, afsnit 3, hvor det fremgår, at han tilsyneladende ikke har været opmærksom på en præcisering af landbrugsloven i 1999 af bopælskravet. Finansministeren Thor Pedersens påståede gode tro indebærer ikke uden videre, at han bliver ansvarsfri og dermed straffri. At man ikke kendte loven kan næppe i sig selv medføre ansvarsfrihed. Endvidere må det anses for en skærpende omstændighed, at der her er tale om en lovgiver, som foretager en disposition, hvor man sædvanligvis indhenter juridisk bistand for at sikre, at gældende lovgivning bliver overholdt og respekteret fuldt ud.

Svar (10/3 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det følger af retsplejelovens § 742, stk. 2, at efterforskning iværksættes af politiet efter anmeldel-